

kollased-pruunikad toonid toovad tuppa otsekui mälestused ammu ununenud muinaslugudest.

“Ega siin suvel eriti mahti toimetada ole, siis ikka aias palju tegemist,” arvab Gita pärimise peale, et kui palju ka kunstitegemiseks aega jääb. Töötoast pääseb omakorda ülesse torni, kust saab heita pilgu enda ning naabrite valdustele või siis lasta õhtupäikesel end hellitada. Vaadet rõõmustavad ka mõned värvilised klaasid torniakende sees.

Naabrite uhked eramud Lükati pererahvast ei heiduta. “Üleaedseks on meil üks Armeenia päritolu ärimees. Sinna kutsuti meid isegi soolaleivale. Ega neid eriti õues näha ole, nad ei ole selline õuerahvas, kes nagu meie pidevalt väljas toimetaks. Käib ainult aednik, kes majaümbuse korras hoiab, ja ongi kõik,” räägib Gita.

Hoolimata moodsa elukeskkonna pealetungist, tunnevad Gita ja Märt-Valter endast oma rohelisel saarekesel hästi ja toimetavad rahu-likult majas ja aias. Tegevust jätkub siin alati.

► Katuseharja alla mahub õhtupäikese poole vaatav valgusküllane nurk, et töötgemise vahepeal pisut hinge tõmmata või külalistega kohvi juua.

► Vana trükipress saab oma tööülesannetega veel kenasti hakkama. Niisamuti tuleb ruumi soojendamiseks toime moodne malmkamin.